

[Poulsgaard]

er næsten det, man er ved at ville gøre nu. Man skal have lavere lastbilhastighed på landeveje og motorveje, men de er alt for lave i forvejen og er måske årsag til de ulykker, der finder sted under overhalinger. Der skal endvidere være mindre vejbyggeri. Vi mener, der skal være mere vejbyggeri; det er kun ved at lave nogle bedre veje, vi får ulykkernes antal bragt ned. Så skal der selvfølgelig være kollektiv trafik, og det koster det hvide ud af øjnene, men det er VS jo ligeglad med – sådan noget som penge interesserer jo ikke det parti. Jeg ved ikke, om man skal jage de ældre mere. Der er en barnepigementalitet særlig i de røde partier: folk kan ikke finde ud af noget som helst, det skal vi politikere, vi bedrevidende, nok tage os af. Jeg tror, de fleste mennesker over 70 år, hvis de selv føler, de ikke er i stand til at køre bil, lader være med at køre bil.

Hvad angår promillegrænsen, forsvare jeg ikke folk, der kører bil i spirituspåvirket tilstand – så ville man da være åndssvag, og det mener jeg ikke jeg er – men jeg mener heller ikke, at vi behøver at gå længere. Den promillegrænse, vi har, er såmænd udmærket. Hvad er det for et samfund, man vil have? Mere politikontrol, mere politi, mere kontrol! Vi vil i den stik modsatte retning i fremskridtspartiet: vi vil have mere frihed, vi vil have mere vejbyggeri, vi vil anlægge nogle cykelstier og på den måde sikre de svage trafikanter, men vi vil ikke simpelt hen forbyde bilismen og bagefter begynde ovre i jordhulerne. Efter disse ord tror jeg nok hr. Lenger har fattet, at jeg ikke kan støtte forslaget.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne sige tak for de indlæg – også for de smukke ord – der har været om vores forslag. Det vigtigste for os har været at få dels en bredere sammensætning af kommissionen, dels et bredere kommissorium, og med en bredere sammensætning tænker vi på, at det selvfølgelig også er en politisk vægtning af de enkelte synspunkter og en politisk påvirkning af de endelige konklusioner, som sker, allerede når man sammensætter en sådan kommission. Vi synes, det har været vigtigt at få brugere, miljøinteresser og nogle særlige grupper repræsenteret i kommissionen, og med de særlige grupper tænker vi

f.eks. på ældre personer med handicap eller personer, der kan repræsentere børnenes interesser, fordi det er svage grupper og også er temmelig store grupper i trafikken.

Hvad kommissoriet angår, er det vigtigt for os at få fastslået, at det ikke kun er snævert afgrænsede færdselsspørgsmål, som skal behandles i kommissionen, men at der også kan behandles andre ting som f.eks. udformningen af vejene, udformningen af køretøjerne og vægningen mellem den kollektive og den private trafik.

Jeg er glad for, at justitsministeren ventede med at nedsætte den kommission, som han ellers sagde han ville have nedsat inden 1. januar 1986, så vi kunne få denne debat med inden da, og jeg føler også, at der i det, som ministeren ridsede op, ligger en imødekommenhed over for de synspunkter, som vi har fremført i forslaget.

Der er nogle ting, det måske kan være umiddelbart lidt svært at gennemskue i det, ministeren sagde. Jeg tænker bl.a. på, om det kommissorium, som blev omtalt som færdselssikkerhedsinitiativer, der kan nedbringe ulykkestallet, betyder, at der også i færdselssikkerhedskommissionen kan foregå et arbejde med nogle bredere spørgsmål som dem, jeg nævnte lige før, og ikke kun snævert betragtede færdselsspørgsmål. Er det det, der er meningen med det bredere kommissorium, som ministeren nævnte her, er jeg meget tilfreds med i hvert fald kommissoriet.

Hr. Jimmy Stahr gav udtryk for en del kritik af sammensætningen, men endte egentlig med at udelade de svage grupper og i stedet støtte ministerens princip om, at den egentlige kommission var en lille fast kerne, og at der så var tilknyttet nogle forskellige organisationer, der kunne gå ind som særligt sagkyndige. Jeg vil ikke afvise tanken – sådan kunne man godt lave en fornuftig færdselssikkerhedskommission, og så kunne man måske også få plads til endnu flere interessegrupper, hvis det bare var den status, man havde – men min indvending mod den måde at gøre det på er, at jeg er i tvivl om, hvorvidt arbejdet faktisk fungerer så opdelt, at de grupper med særlige interesser, som der kan blive tale om, faktisk også på en naturlig måde vil blive indkaldt, når det drejer sig om dem, eller det ikke snarere er sådan, at de kun vil blive indkaldt, når det er helt utvivlsomt, at der her er et emne af interesse for